

22 Αυγούστου 2018

Η αστυνομία δόμησης λύση για το πρόβλημα των αυθραίων

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Για την τήρηση της νομιμότητας στις νέο - ανεγειρόμενες οικοδομές, κατά το πρότυπο της Γερμανικής BAUPOLIZEI (αστυνομία δόμησης)

**Του Γιώργου Κατσαράκη*

Ας αρχίσουμε από τα θετικά. Η αυθαίρετη δόμηση στις δύσκολες στιγμές της ιστορίας της χώρας μας ήταν η μοναδική λύση για τη στέγαση των φτωχών και των κατατρεγμένων συμπολιτών μας. Μετά την μικρασιατική καταστροφή το 1922 οι ξεριζωμένοι, 1.200.000 άνθρωποι, έπρεπε να στεγαστούν κυρίως στις μεγάλες πόλεις, γιατί στην επαρχία υπήρχε ο κίνδυνος δημιουργίας ανταγωνιστικών σχέσεων με τον ντόπιο πληθυσμό. Τους παραχωρήθηκαν μεγάλες εκτάσεις στις παρυφές των πόλεων για να ικανοποιήσουν αυτή την αδήριτη ανάγκη.

Κάτι ανάλογο συνέβη και μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο, όπου οι ηττημένοι για να βρουν δουλειά και να ξεφύγουν από το επικίνδυνο οπτικό πεδίο των νικητών, κατέφευγαν στον κρυψώνα των μεγάλων αστικών κέντρων. Το ανοργάνωτο και απόλυτα κομματικοποιημένο κράτος, επειδή πίστευε ότι ήταν προσωρινά ανέξοδο και κομματικά ωφέλιμο παρακολουθούσε με ικανοποίηση, τις παραγκουπόλεις να μετατρέπονται σε δομημένες γειτονιές, στα δυτικά προάστια της Αθήνας, του Πειραιά και των άλλων μεγάλων πόλεων.

Μέχρι εδώ εντάξει, ωφέλιμο -ευεξήγητο, με μια λέξη η ψωροκώσταινα!! Το έτος 1974, ορόσημο στην νεότερη ιστορία της χώρας, και ας συκοφαντείται βάνουσα από τους νεόκοπους δημαγωγούς, είναι η αφετηρία της πιο δημιουργικής και δημοκρατικής περιόδου της πατρίδας μας, ο συσσωρευμένος πλούτος από τα εμβάσματα των ναυτικών την παλιννόστηση των μεταναστών, τη γεωργική παραγωγή που άκμαζε (σταφίδα, επιτραπέζια σταφύλια, λάδι, ανθοκομικά προϊόντα, κ.λ) και τις οικονομίες των εργαζομένων από τα έργα υποδομών που άκμασαν και αυτά την περίοδο της χούντας, δυστυχώς χρησιμοποιήθηκε μονομερώς για τη στέγαση.

Το όνειρο τότε κάθε Έλληνα, να αποκτήσει στέγη σε μια αστική περιοχή, μετατράπηκε σε αφόρητη κοινωνική πίεση και άρχισε να πραγματοποιείται με κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο. Η αυθαιρεσία, η ανομία, η διαφθορά αντικατέστησαν κάθε έννοια πολεοδομικής νομιμότητας. Η πίεση από την κοινωνία προς τους διοικούντες ήταν τεράστια και όπως φάνηκε εκ του αποτελέσματος μη αντιμετωπίσιμη. Η νομοθετική εξουσία αντί να φροντίσει για την εφαρμογή της υπάρχουσας νομοθεσίας κατέφευγε, όπως άλλωστε κάνει και σήμερα, στη θέσπιση αυστηρότερων νόμων.

Μοναδικό αποτέλεσμα αυτής της γελοίας και παραπλανητικής υπεκφυγής, που χρησιμοποιείται ως προπέτασμα καπνού στο οπτικό πεδίο των υπηκόων, είναι ένα, να αυξάνεται το κόστος των παράνομων ενεργειών!

Ας δούμε όμως λίγο πιο διεισδυτικά και το θέμα των ευθυνών.

Προφανώς για την εξέλιξη μιας κοινωνίας την κύρια ευθύνη την έχουν οι Κυβερνήσεις. Αυτές νομοθετούν και ελέγχουν δια των αρμοδίων οργάνων την εφαρμογή των νόμων. Όμως, και οι ευθύνες της αντιπολίτευσης και της κοινωνίας είναι μεγάλες και μετρήσιμες. Ας θυμηθούμε για παράδειγμα ποια ήταν στην πόλη μας η μαχητική θέση ημών, των από την κομμουνιστική μήτρα προερχομένων πολύχρωμων αριστερών, για τα αυθαίρετα. Μην αγγίζετε το λαϊκό σπίτι! Μην επιτίθεστε στους πτωχούς!

Ο αείμνηστος φίλος μου Μανώλης Καρέλλης θα είχε πολλά να μας διηγηθεί, για τις σκηνές απείρου κάλους που του δημιουργούσαν, σε κάθε παρέμβαση της δημοτικής αρχής, οι υπερασπιστές της αυθαιρεσίας. Όμως τα αυθαίρετα είναι η μια πλευρά του νομίσματος, ίσως η πλέον αγαθή.

Η περισσότερη σκοτεινή είναι η άλλη, αυτή που έχει την βούλα της νομιμότητας! Εκεί που πραγματικά διαπλέκονται τα ιδιωτικά συμφέροντα με όλες τις σχετικές με την οικοδομή υπηρεσίες.

Μια βόλτα στις παραλίες της Κρήτης επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές. Εκεί διαπιστώνουμε τον... σεβασμό στο νομοθετικό πλέγμα, που αφορά τον γιαλό, τις παραλίες, τις κατατμήσεις των οικοπέδων, τον συντελεστή δόμησης και αλλά πολλά και ωραία!

Το ερώτημα όμως είναι τι μπορεί να γίνει; Γιατί από λόγια και διαπιστώσεις ο πολίτης, η κοινωνία, έχει χορτάσει σε εμετικό σημείο.

Εδώ, παραβιάζοντας ίσως ανοιχτές πόρτες θα πρότεινα:

Πρώτον, κατεδάφιση εν τη γενέσει της, κάθε οικοδομικής αυθαιρεσίας.

Δεύτερον, απλούστευση των διαδικασιών έκδοσης οικοδομικής άδειας. Η άδεια να εκδίδεται με αποκλειστική ευθύνη του ιδιώτη μηχανικού που την υπογράφει. Ηλεκτρονικά όπως εξήγγειλε μετά την καταστροφή στο Μάτι η κυβέρνηση, αποδεχόμενη αυτό που τους είχε παραδώσει το 2015, σε πιλοτική μάλιστα λειτουργία ο τότε υπουργός Γιάννης Μανιάτης.

Τρίτον, οι πολεοδομίες να μετατραπούν σε υπηρεσίες κατασταλτικού αστυνομικού έλεγχου, στελεχωμένες από πιστοποιημένους μηχανικούς, για την τήρηση της νομιμότητας στις νέο-ανεγειρόμενες οικοδομές, κατά το πρότυπο της Γερμανικής BAUPOLIZEI (αστυνομία δόμησης).

Μόνον έτσι, ίσως μπορέσει να εξασφαλιστεί ό,τι μας έχει απομείνει από το ωραίο φυσικό περιβάλλον της πατρίδας μας, προς όφελος της ποιότητας ζωής των

κατοίκων και των επισκεπτών μας.

*Ο κ. Γιώργος Κατσαράκης είναι Ηλεκτρολόγος Μηχανικός

Πηγή: voria.gr